

WSTĘP

Przedstawiamy opracowanie o stanie przyrody gminy Bobolice, jej zasobach i walorach. Przeprowadzona dzięki wspólnym działaniom Wojewody, Gminy oraz Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Szczecinie inwentaryzacja przyrodnicza dała zasób informacji, które pomogą przy podejmowaniu szeregu decyzji ważnych dla funkcjonowania gminy w zakresie zagadnień społecznych, ekonomicznych, kulturowych i gospodarczych, a także w skutecznej ochronie zasobów przyrodniczych.

Podjęte działania są zgodne z przyjętą przez Sejm RP uchwałą w sprawie ekologicznej polityki państwa, która zakłada jako naczelną zasadę w planowaniu i realizacji działań gospodarczych uwzględnienie potrzeb zachowania w jak najlepszym stanie środowiska przyrodniczego, bez czego byt i kondycja człowieka są zagrożone. Ochrona przyrody to również powinność wynikająca z międzynarodowych zobowiązań Polski, która jest sygnatariuszem szeregu aktów prawnych dotyczących ochrony przyrody na swoim terytorium.

Uzyskana w wyniku reformy administracji z 1999 roku duża możliwość samodzielnego działania i gospodarowania władz samorządowych kładzie na jej barki dużą odpowiedzialność w realizacji polityki ekologicznej państwa na szczeblu gminy.

Zasadniczą trudnością przy realizacji zapisów ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym i o ochronie przyrody jest niewystarczające rozpoznanie zasobów przyrodniczych danego obszaru. Brak wiedzy o miejscach bytowania rzadkich oraz ginących gatunków roślin i zwierząt, cennych ekosystemach stwarza potencjalne kolizje pomiędzy potrzebą zachowania wartości przyrodniczych, a zamierzeniami planistów jak i władz oraz mieszkańców danej gminy, pragnących dokonać zmiany przeznaczenia takiego terenu, zlokalizować na nim przedsięwzięcie gospodarcze, przeprowadzić drogę, gazociąg itp. Niezwykle pilne staje się przyjęcie takiego kierunku rozwoju, który umożliwi

gospodarowanie przy pełnym poszanowaniu posiadanych walorów przyrody i przy zminimalizowanym zagrożeniu dla środowiska naturalnego.

Wytypowane do objęcia ochroną obszary jako rezerваты przyrody, użytki ekologiczne i zespoły przyrodniczo-krajobrazowe pozwolą na zachowanie oryginalnych cech przyrodniczych, biotycznych i abiotycznych gminy Bobolice. Zapewnią ochronę tym walorom, które jeszcze pozostały i mogą się odnowić i rozbudować. Z tego powodu priorytetowym zadaniem jest natychmiastowe powołanie wytypowanych obszarów do ochrony i wdrożenie w życie zaleceń konserwatorskich wraz z ich egzekwowaniem w praktyce. Inwentaryzacja stanu i waloryzacja środowiska przyrodniczego gminy jest podstawowym źródłem danych wyjściowych służących do planowania działań związanych z ochroną różnorodności biologicznej. Uwzględnienie tych działań w planowaniu przestrzennym i użytkowaniu środowiska przyrodniczego jest z kolei podstawowym warunkiem ekorozwoju.

CEL, ZAKRES I METODA

Celem niniejszego opracowania jest dostarczenie władzom lokalnym, wojewodzie i innym służbom syntetycznej informacji o walorach przyrodniczych gminy. Wiedza ta pozwoli na świadome kształtowanie ładu przestrzennego gminy, uniknięcie pomyłek i potknięć planistycznych oraz kolizji i konfliktów pomiędzy służbami ochrony przyrody i organizacjami ekologicznymi, a planistami i lokalnym społeczeństwem reprezentowanym przez administrację samorządową.

Świadomość walorów, jakimi dysponuje gmina na gruncie zasobów przyrody, jej osobliwości i wartość ma pomóc w sporządzeniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz służyć w bieżącej pracy jako materiał wyjściowy przy podejmowaniu ważnych decyzji gospodarczych.

Opracowanie niniejsze zawiera szereg informacji otrzymanych w efekcie przeprowadzonej w latach 2001/02 inwentaryzacji przyrodniczej. Podstawą do jego wykonania były operaty szczegółowe sporządzone przez zespoły specjalistów. Zasady wykonania tych operatów określa instrukcja zatwierdzona przez Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Szczecinie pt. „Założenia metodyczne inwentaryzacji przyrodniczej gmin”.

Prace objęły trzy płaszczyzny tematyczne:

- inwentaryzację flory i roślinności,
- inwentaryzację fauny,
- inwentaryzację przyrody nieożywionej.

Wyniki inwentaryzacji szczegółowych przedstawiono w formie tekstowej i graficznej na mapach w skali 1: 10 000. Walory wykazane w tych opracowaniach zobrazowano na mapie w skali 1: 25 000 dokonując jednocześnie syntezy całości.

W szczególności naniesiono miejsca występowania rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt. Zaznaczono również obszary ważne dla bytu różnych grup zwierząt i wartościowe fragmenty szaty roślinnej.

Wyłoniono w ten sposób strefy florystyczne i faunistyczne zajmujące nieraz znaczne obszary i komunikujące się między sobą tzw. korytarzami ekologicznymi. Powstała w efekcie mapa wartości przyrodniczych wiążąca zasadnicze grupy zagadnień.

W oparciu o opisy zawarte w operatach szczegółowych, konsultacje z ich wykonawcami oraz z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody, wyznaczono obiekty powierzchniowe i punktowe o szczególnych walorach, proponując dla nich kwalifikację ochronną dopuszczoną w Ustawie z 16 października 1991r. o ochronie przyrody, tzn. - parki krajobrazowe, rezerваты, użytki ekologiczne, obszary chronionego krajobrazu, zespoły przyrodniczo - krajobrazowe, pomniki przyrody.

Wskazano miejsca, gdzie znajdują się pojedyncze obiekty już objęte ochroną, tj. stanowiska zwierząt, drzewa pomnikowe, parki i głązy oraz obiekty zaproponowane do ochrony, które przedstawiają dużą wartość przyrodniczą.

Wykazano ponadto cenne obszary, dla których nie przedstawiono propozycji formalnego objęcia ochroną, ale które z mocy prawa powinny być chronione jako miejsca rozrodu i regularnego przebywania gatunków chronionych i należy je uwzględnić w planach zagospodarowania przestrzennego gminy.

Zawartość mapy „Waloryzacja przyrodnicza” w syntetyczny sposób przedstawia legenda zamieszczona na planszy (ANEKS).

Wszystkie kategorie powierzchniowych obiektów chronionych podzielono na:

- istniejące, tj. te, dla których istnieją formalne akty prawne powołujące je,
- przewidziane do ochrony, tj. te, dla których istnieje złożony formalnie projekt i te, które proponujemy w niniejszym opracowaniu.

Jako osobną część opracowania, w ANEKSIE zamieszczono wykazy:

Listę gatunków roślin z terenu gminy

Fitosocjologiczny wykaz zbiorowisk roślinnych

Listę gatunków zwierząt z terenu gminy

Wykaz skrótów zastosowanych w tekście:

UE - użytek ekologiczny

OCHK - obszar chronionego krajobrazu

ZPK - zespół przyrodniczo-krajobrazowy

PP - pomnik przyrody

OC - obszar cenny

ESPOCH - Ekologiczna Sieć Obszarów Chronionych

A1, B6 itp. - określenia lokalizacji na mapie „Waloryzacja przyrodnicza” zawarte w tabelach.

Ilekróć w opracowaniu wspomina się Ustawę o ochronie przyrody, to mówi się o Ustawie z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114 poz.492 ostatnie zmiany Dz. U. Nr 3 poz. 21 z 2001r.).

Dla proponowanych obiektów chronionych przedstawiono wskazania konserwatorskie mające nadać kierunek zagospodarowania tych miejsc lub wskazać istniejące zagrożenia.

Podstawowe wskazania ochronne zawierają akty prawne dotyczące ochrony przyrody (ustawy i rozporządzenia, ANEKS 7), które są wystarczającym zabezpieczeniem zachowania wartości przyrodniczych, pod warunkiem oczywiście pełnego poszanowania ustaleń wspomnianych aktów. Szczegółowe wytyczne będące pewnym uzupełnieniem bądź wyjaśnieniem istniejących przepisów podano w miarę potrzeby przy opisach konkretnych obiektów.

W opracowaniu wykorzystano informacje zawarte w operatach szczegółowych w zasobach Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody i w zasobach własnych Biura.

Projekt całości został skonsultowany z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody.

UWAGA!

Dla potrzeb studium nie jest konieczne uszczegółowienie informacji przyrodniczych o prezentowanych obiektach, stąd też pewne skróty i uproszczenia. W razie konieczności uzyskania bardziej precyzyjnych informacji należy zgłosić się do Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody posiadającego pełną dokumentację inwentaryzacyjną.

Cytowana w opracowaniu literatura dotyczy spisów piśmiennictwa zamieszczonych w poszczególnych operatach szczegółowych. Na końcach rozdziałów podano jedynie pozycje nie ujęte w tych spisach.

I CZĘŚĆ OGÓLNA

1. Powierzchnia i położenie

Gmina Bobolice położona jest we wschodniej części województwa zachodniopomorskiego. Należy do jednych z największych gmin w województwie zachodniopomorskim – ogólna powierzchnia wynosi 36 312 ha. Gmina Bobolice sąsiaduje od wschodu z gminą Biały Bór, od zachodu z gminą Tychowo, od północy z gminą Świeszyno i Manowo, od południa z gminą Szczecinek i Grzmiąca a od północnego wschodu z gminą Polanów.

2. Charakterystyka społeczno - gospodarcza obszaru gminy

Struktura użytkowania

Na terenie gminy dominują dwa rodzaje użytkowania – lasy i użytki rolne. Lasy zajmują 47,19 % a użytki rolne 43,37 %, łącznie zajmują 90,56 % powierzchni gminy – tabela poniżej.

Tab. 1. Struktura użytkowania na terenie gminy

Rodzaj użytkowania	Pokrycie (%)	Udział (ha)
Użytki rolne	43,37 %	15749
Grunty orne	36,65 %	13307
Sady	0,09 %	34
Użytki zielone	6,63 %	2408
Lasy i zadrzewienia	47,19%	17135
Wody	1,42%	516
Użytki kopalne	-	8
Drogi	2,65 %	963
Koleje i inne	0,18%	50
Tereny zabudowane	0,94 %	342
Tereny niezabudowane	-	9
Tereny zieleni	0,10%	38
Tereny różne	0,19%	70
Nieużytki	3,92 %	1422
Powierzchnia	-	10
Ogółem		36 312 ha

Biorąc pod uwagę nieużytki, wody, zieleń można stwierdzić, że gmina jest słabo zainwestowana. Ma to znaczny wpływ na zachowanie się do dziś wielu cennych walorów krajobrazowych, zwłaszcza: jezior lobeliowych, licznych oczek śródleśnych oraz dużych kompleksów leśnych.

Demografia

Dane o liczbie mieszkańców gminy zaczerpnięto z materiałów o ewidencji ludności prowadzonej przez Urząd Miasta i Gminy w Bobolicach oraz z materiałów Urzędu Statystycznego w Koszalinie. Wyliczenia własne przeprowadzone na podstawie materiałów Urzędu Statystycznego, a dane dotyczące rozmieszczenia ludności w poszczególnych jednostkach osadniczych na terenie gminy na podstawie materiałów Urzędu Miasta i Gminy w Bobolicach.

Stan ludności gminy w latach 1997-2001 wykazuje tendencje spadkowe (z liczby 10319 osób w 1997 r. do liczby 10239 osób w 2001r.). Strukturę ludności przedstawia tabela poniżej.

Tab. 2. Struktura ludność według płci na terenie gminy

Rok	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety	Ludność na 1km²
1997	10 319	5211	5108	28,41
1998	10331	5204	5127	28,45
1999	10344	5202	5142	28,48
2000	10309	5190	5119	28,39
2001	10239	5187	5106	28,19

Rozwój ludności gminy Bobolice w ostatnich latach oparty jest o zmniejszający się, z roku na rok, przyrost naturalny. Wieloletnie obserwacje wykazują odpływ ludności wiejskiej do miast, co jest charakterystyczne, dla całego powiatu koszalińskiego. Należy założyć, że migracja z gminy Bobolice zwiększy się w następnych latach, co spowodowane jest wyjazdami mieszkańców w poszukiwaniu pracy. Ruch naturalny ludności i migracje w gminie przedstawia tabela nr 3.

Struktura liczby ludności w gminie przedstawia się następująco: miasto – 4641, gmina – 5720, razem – 10361 osób.

Struktura zatrudnienia przedstawia się następująco: przemysł - 22 %, rolnictwo – 36 %, usługi i handel - 27 %, administracja, oświata i służba zdrowia - 3,7 %.

Liczba pracujących - 4310 osób, stopa bezrobocia - 23 % (dane za rok 2001).

Tab. 3. Ruch naturalny ludności w gminie

Rok	Małżeństwa w liczbach bezwzględnych	Urodzenia żywe	Zgony ogółem	Przyrost naturalny
1975	73	148	52	96
1980	59	149	42	107
1985	36	119	39	80
1988	52	115	46	69
1997	54	118	77	41
2000	51	132	71	61
2001	50	110	71	39
2001	48	103	64	39

Zagadnienia gospodarcze

Gmina Bobolice należy do najbiedniejszych w województwie zachodniopomorskim, jej dochód przypadający na jednego mieszkańca nie przekracza 1057zł, w tym środki własne to 216 zł. Gmina jest zagrożona strukturalnym bezrobociem. Nieliczne działające podmioty gospodarcze (464 podmiotów) cierpią na słaby przepływ kapitału, który jest czynnikiem ograniczającym ich rozwój. Nie bez znaczenia jest wyposażenie gminy w infrastrukturę techniczną, która na obszarach wiejskich pozostawia wiele do życzenia. Niedoinwestowanie wsi wpływa niekorzystnie na rozwój gospodarczy gminy. Poniżej przedstawiono stopień wyposażenia ludności w infrastrukturę techniczną oraz strukturę branżową podmiotów gospodarczych.

Stopień wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej na terenie gminy

Ludność korzystająca z sieci (%):

- § wodociągowej - miasto - 98 %, wieś - 85 %;
- § kanalizacyjnej - miasto - 60 %, wieś - 10 %;
- § gazowej - miasto - 10 %, wieś - 0 % ;

Sieć dróg o nawierzchni twardej:

- § krajowe - 35 km;
- § wojewódzkie – 49 km;
- § powiatowe - 60 km;
- § gminne - 84 km.

Struktura branżowa podmiotów gospodarczych na terenie gminy

- § przemysł: 40;
- § budownictwo: 43;
- § handel i gastronomia: 192.

Przemysł i rolnictwo

Funkcja produkcyjna na obszarze gminy reprezentowana jest przez: przetwórstwo rolno-spożywcze, przerób drewna, wydobywanie i przerób kopalin, niewielką produkcję energii elektrycznej.

Największe zakłady przemysłowe to: „BHK Plast” w Bobolicach, zajmująca się wyrobem węży ogrodowych, „Contema” Bobolice – produkcja pojemników na śmieci, Cegielnia Łozice – wyrób cegły, Mleczarnia „Smakosz” w Bobolicach, Tartak „Emfos” w Drzewianach i inne.

Zarejestrowanych podmiotów gospodarczych na terenie gminy jest 464, które w przeważającej części zajmują się handlem i usługami.

W związku z tym, że użytki rolne zajmują 43,3 % powierzchni gminy, 32,2 % całej ludności w wieku produkcyjnym pracuje w rolnictwie. Ogólna liczba gospodarstw rolnych występujących na tych terenach wynosi 451, w tym 10 gospodarstw o powierzchni powyżej 100 ha. Dominującym kierunkiem produkcji rolnej jest uprawa zbóż. Poza tym, na terenie gminy, istnieją 4 duże ферmy trzody chlewnej i 3 ферmy hodowli bydła mlecznego. Ciekawostką jest plantacja chmielu we wsi Cybulino firmy BROK S.A.

3. Charakterystyka fizjograficzna obszaru gminy

a) regionalizacja fizyczno – geograficzna obszaru gminy

Według najnowszej regionalizacji Polski (Kondracki 1998) obszar gminy Bobolice znajduje się w regionie: Pojezierza Drawskiego, Pojezierza Bytowskiego, Wysoczyzny Polanowskiej i Doliny Gwdy. Według dziesiątej, fizyczno-geograficznej regionalizacji Polski, obszar gminy Bobolice przedstawia się następująco:

Obszar:	Europa Zachodnia
Podobszar:	Pozaalpejska Europa Zachodnia
Prowincja:	Niż Środkowoeuropejski
Podprowincja:	Pojezierza Południowobałtyckie
Makroregion:	Pojezierze Zachodniopomorskie
Mezoregion:	Pojezierze Bytowskie
Mezoregion:	Wysoczyzna Polanowska
Makroregion:	Pojezierze Południowopomorskie
Mezoregion:	Równina Charzykowska

Gmina Bobolice położona jest na pograniczu czterech mezoregionów, dlatego łączy w sobie charakterystyczne cechy krajobrazu Pojezierza Drawskiego, Pojezierza Bytowskiego, Wysoczyzny Polanowskiej i Doliny Gwdy.

b) regionalizacja geobotaniczna

W podziale geobotanicznym Szafera (1977) obszar gminy Bobolice jest zlokalizowany następująco:

Państwo:	Holarktyda
Obszar:	Eurosyberyjski
Prowincja:	Środkowoeuropejska Niżowo-Wyżynna
Dział:	Bałtycki
Podział:	Pas Równin Przymorskich i Wysoczyzn Pomorskich
Kraina:	Pojezierze Pomorskie
Okręg:	Wałęcko-Drawski

c) regionalizacja zoogeograficzna

W podziale zoogeograficznym według Kostrowickiego (1999) gmina Bobolice leży:

Państwo zoogeograficzne:	Holarktyka
Podpaństwo:	Palearktyka
Kraina:	Eurosyberyjska
Prowincja:	Nemoralna
Obszar:	Europejski
Region:	Środkowoeuropejski
Podregion:	Środkowy
Okręg:	Środkowopolski
Podokręg:	Pomorski

Według Kostrowickiego (1999) podokręg Pomorski nie ma jakichkolwiek gatunków charakterystycznych. Jest to właściwie strefa występowania gatunków wschodnich i zachodnich, południowych i północnych.

Biorąc pod uwagę ocenę Kostrowickiego (1999), na terenie gminy Bobolice można się spodziewać występowania większości gatunków zwierząt charakterystycznych dla całej Polski, za wyjątkiem gatunków typowo górskich. Duża liczba torfowisk ma wpływ na liczebność populacji płazów oraz ptaków terenów podmokłych jak żuraw, brodziec samotny. Jednocześnie ze znacznym udziałem buczyn wiąże się występowanie charakterystycznych dla nich gatunków ptaków jak siniak, muchołówka mała. Układ terenów leśnych stwarza odpowiednie warunki do gniazdowania bociana czarnego, orlika krzykliwego, bielika, kani rdzawej. Zapewnia też wysoką liczebność jelenia, sarny i dzika.

4. Hydrografia i hydrologia

Gmina Bobolice odznacza się bogatymi zasobami wodnymi, na które składają się rzeki (głównie Radew i Chociel), liczne jeziora, bardzo liczne „oczka wodne”, wody zawarte w bagnach i wody gruntowe. Interesującym zjawiskiem na terenie gminy jest występowanie rozległych obszarów źródliskowych wielu rzek i większych cieków (często bez nazwy), które

należą do zlewni Parsęty.

Rzeki

Rzeka Radew i jej dopływy są największymi ciekami prawej części dorzecza Parsęty. Górna Radew (od źródeł do ujścia rzeki Chociel) z rzekami: Chociel, Zgniłą Strugą, Chotlą, Łęczną, Debrzycą i Dreżnianką odwadnia prawie cały obszar gminy Bobolice, a także południową część gminy Polanów oraz wschodnie tereny gmin Manowo i Tychowo. Dolina Radwi jest silnie rozbudowana i na terenie gminy wykorzystuje spadki rozległej Pradoliny Pomorskiej. Jej początek znajduje się między Kępskiem i Drzewianami, przy wylocie głębokich rynien glacialnych – rzeki Debrzycy i Łęcznej.

Rzeka Chociel ma swoje źródła koło Porostu i na odcinku od Porostu do Głodowej składa się z czterech rozległych zagłębień przedzielonych progami, które w przeszłości były oddzielnymi zbiornikami wodnymi.

Szczegółowy opis hydrograficzny i geomorfologiczny doliny Radwi i Chocieli przedstawiono w rozdziale IV.

Wody podziemne

Wody gruntowe, stanowią główne źródło stałego zasilania wszystkich większych i mniejszych dolin rzecznych oraz wielu cieków bez nazw na terenie gminy. W dolinach rzecznych (Chocieli, Chotli, Radwi i innych) wody gruntowe wydostają się na powierzchnię w postaci wysięków lub silnie pulsujących źródeł, często doprowadzając do powstania stromych zbocz i nisz źródłkowych, gdzie możemy obserwować procesy tzw. erozji wstecznej. Z miejscami wydobywania się wód podziemnych związane są charakterystyczne dla tego obszaru torfowiska źródłkowe.

Jeziora

Wszystkie jeziora na terenie gminy są pochodzenia lodowcowego. Ich wykaz przedstawiono w tabeli nr 4, natomiast opis walorów krajobrazowych przedstawiono w rozdziale IV.

Bardzo silnie rozwinięta sieć hydrologiczna sprawia, że gmina Bobolice jest poprzecinana głębokimi dolinami i rynnami glacialnymi, w których płyną liczne strumienie i rzeczki. Znajduje to odzwierciedlenie w bogatej szacie roślinnej. Na zboczach pradoliny, a także w licznych wąwozach i głębokich jarach zachowały się do dziś piękne buczyny pomorskie i grądy, a nad samą wodą licznie występują łągi, źródłiska i torfowiska źródłkowe. Natomiast na obszarach wododziałowych zachowały się przepiękne jeziora rynnowe - lobeliowe oraz niezliczona ilość oczek wodnych i torfowisk kotłowych.

Tab. 4. Wykaz jezior posiadających nazwę na terenie gminy

L.p.	Nazwa jeziora	Powierzchnia (ha)	Głębokość (m)
1.	Łozice	44,24	16,0
2.	Przybyszewskie (Prypeć)	26,51	4,6
3.	Żubrowo	12,06	13,0
4.	Ciemne	4,68	brak danych
5.	Pniewko (Szare, Rosoła)	9,28	9,0
6.	Pniewki (Grabowskiego)	7,04	brak danych
7.	Pniewo (Nafta)	29,66	brak danych
8.	Piekielko I	10,28	26,0
9.	Chlewe Wielkie (Porost)	54,90	12,0
10.	Chlewienko I	8,48	brak danych
11.	Chlewienko II (Kociołek)	2,63	brak danych
12.	Trzebień	11,80	brak danych
13.	Trzebień Mały	44,24	brak danych
14.	Trzebień Średni		
15.	Trzebień Wielki		
16.	Wietrzno (Wytrynka)	35,24	10,0
17.	Czarne (m. Sarnowo)	7,23	brak danych
18.	Wiejskie	6,78	12,0
19.	Czerwone	6,26	brak danych
20.	Łabędzie	4,83	8,0
21.	Szczawne (Zarzewie)	14,14	8,0
22.	Mydłowskie	5,37	brak danych
23.	Kacze	1,36	brak danych
24.	Czarne (m. Porost)	4,22	brak danych
25.	Karpiewskie	5,52	brak danych
26.	Graniczne	1,29	brak danych
27.	Opatówek	4,09	brak danych
28.	Małe	1,90	brak danych
29.	Stęchłe (m. Dobrociechy)	2,18	brak danych
30.	Drzewiany I	3,05	brak danych
31.	Drzewiany II	1,74	brak danych
32.	Sarnowskie	4,28	brak danych
33.	Ryba (m. Dobrociechy)	0,47	brak danych
34.	Ciche (m. Dobrociechy)	0,51	brak danych
35.	Porost Mały	0,61	brak danych
36.	Kępno	0,54	brak danych

5. Klimat

Klimat omawianego terenu wskazuje na wyraźny wpływ Bałtyku. Najlepiej cechy klimatyczne badanego obszaru określa klasyfikacja Okołowicza (1969). Badany obszar scharakteryzowano następującymi wartościami: temperatura stycznia - 3°C, lipca 16°C, czas trwania lata około 50 dni, czas trwania zimy 80-100 dni, roczna suma opadów 600-750 mm. Klimat tego obszaru kształtuje się głównie pod wpływem mas powietrza napływającego z zachodu, na co wskazują przeważające tu wiatry z zachodniego sektora horyzontu. W porównaniu z wybrzeżem, obszar ten odznacza się spadkiem częstości wiatrów i ich prędkości. Znaczne deniwelacje terenu powodują, że osłonięte wzniesieniami obszary wykazują znaczną częstość cisz. Ilość opadów w ciągu roku w okolicach Bobolic przekracza 700 mm, co związane jest z ekspozycją terenu w kierunku północno-zachodnim, skąd napływają wiatry deszczonośne. Maksimum opadów przypada na sierpień lub lipiec, minimum na luty. Wiosna w porównaniu z jesienią jest znacznie suchsza, a na okres wegetacyjny przypada około 200 mm opadów. Dni słonecznych w roku notuje się około 25 - 50, a pochmurnych 140. Wilgotność względna wynosi około 80%, minimalna występuje w miesiącach wiosennych, a maksymalna w listopadzie i grudniu.

Ilość opadów, które w ciągu roku przekracza w okolicach Bobolic 700 mm, ma decydujący wpływ na dogodne warunki dla rozwoju torfowisk mszarnych oraz ich dobrą kondycję na terenie gminy, mimo że wielokrotnie podejmowano próby ich odwadniania.